

II б. — Кандидатът и Виската слушамъ, че проектиратъ пакъ ходене въ града, но втори пътъ мене ме нѣма тамъ.

III б. — И мене също. — После: — А научи ли се, че нашитѣ отстъпили на южния фронтъ?

II б. — Да не вѣрвашъ. Следъ като на северния фронтъ нашитѣ войски отидоха чакъ до земята на освободителитѣ ни, тѣ вече никога и на никакъвъ фронтъ нѣма да отстъпятъ Мене дори ме е ядъ, че не съмъ въ частта си на фронта.

III б. — Вѣрно. Голѣми победи изнесоха нашитѣ на северния фронтъ. — После: — И азъ много пъти съмъ мислилъ да идемъ на фронта и да се предадемъ, но нѣма да ни простятъ бѣгството.

II б. — Какво? Да ни простятъ ли? Хичъ и дума не може да става, ще ни разстрелятъ като псета.

III б. — Следъ кратка пауза: — Най-сетне, да става каквото ще. Ще караме изъ балканитѣ, догдето може, па следъ това, като се помири, добъръ е Господъ. Но... имашъ ли въ матерката ракийка да му сръбнемъ?

II б. — Останала е на дъното, но нека си допиемъ, че отъ онази крушовица нищо не разбрахъ. — Отива къмъ скалата въ лѣво, отъ гдето взема матерката и се връща.

III б. — Поема матерката и пие: — Охъ! Дойде ми сърдце на мѣсто; че тѣзи зачестили тревоги напоследъкъ хичъ не ми се харесватъ. — После: — Защо ли се забавиха онѣзи? Трѣбва да се е случило нѣщо.

II б. — Ако искатъ и хичъ да се не върнатъ. Ние да му пийнемъ, че сетне ще видимъ. — Взема матерката отъ другаря си и пие: — Бива я тази пушина! Добри пари ни взема дѣдото отъ ханчето, но си струва. Кога ли този дяволъ ще ни устрои нѣкой капанъ, та да ни изловятъ като мишки!

III б. — Не смѣе. Той даже веднъжъ дойде при мене и ми пошепна: „Синко, вие сигурно сте бѣгълци, но не се бойте, азъ нѣма да ви издамъ“.

II б. — Той е цинцаринъ. Ти на такива вампири да нѣмашъ вѣра.

III б. — Този старецъ изглежда да има много парици. Азъ мисля да го попритиснемъ нѣкоя нощъ, та да даде и насъ отъ тѣхъ, защото иначе сме зле, ако